

رسالت های ما صنعتگران

مجمع
(کنفدراسیون)

صنعت
ایران

سخنی درباره مجمع (کنفدراسیون) صنعت ایران

تمدن جوامع و ملت‌ها حاصل تلاش خلاقه جمعی انسانها در راه حفظ حیات و اعتلای زندگی و معرف ابداعات، اکتشافات و نوآوریهای آنها است.

در سه قرن اخیر، یکی از ابداعات موثر و کارساز مردم جوامع گام برداشته در راه مدنیت، بوجود آوردن تشکلهای اجتماعی و حرفه‌ای - صنفی و توسعه آنها بر حسب نیاز برای کلیه امور اجتماعی - سیاسی و اقتصادی زندگی بوده است.

تشکیل گروه‌های سیاسی، اجتماعی، احزاب، جمعیت‌ها، سندیکاها، فدراسیون‌ها، کنفدراسیون‌ها، اتحادیه‌ها و انواع کلوپ‌ها، علاوه بر پاسخگویی به نیازهای اجتماعی - روانی افراد و اعضا، در جهت شناخت حرف و نیازهای مردم، معرفی درجه اعتقاد و تعهد آنها، میزان آمادگی برای مشارکت در انجام خواسته‌ها، گردآوری، طبقه‌بندی، خلاصه‌سازی و معرفی نظرات و بالاخره جلب مشارکت عامه در انجام سیاست‌ها و برنامه‌های اقتصادی - اجتماعی دولت‌ها نقش ارزنده و تعیین‌کننده‌ای دارد.

در ایران سابقه ایجاد تشکلهای با اهداف اجتماعی و سیاسی و اقتصادی، فراوان است ولی متأسفانه تسلط نظامهای دیکتاتوری دوران گذشته اعم از اقتصادی، سیاسی و اجتماعی تا سال ۱۳۵۷ هرگز بستری مساعد برای تکامل منطقی و تدریجی این تشکلهای را ایجاد نکرده است.

به دنبال بررسی روند تکامل تاریخی تشکلهای صنعتی در دنیای غرب و کشورهای هندوستان و ژاپن، پنج سال قبل پیشگامان صنعت در ایران اقدام به تشکیل کنفدراسیون صنعت ایران نمودند که تحت عنوان مجمع صنعت ایران به ثبت رسیده است و امروز اولین مجمع عمومی آن تشکیل می‌گردد.

کنفدراسیون صنایع ایران مرکب از بیش از شصت انجمن و تشکل صنعتی و علمی وابسته به صنعت می‌خواهد نظرات هزاران صنعتگر را یکجا، مدون و خلاصه شده به اطلاع مردم، دولت و دنیا برساند. این کنفدراسیون با معرفی و تدوین سیاست‌ها و استراتژی‌های توسعه اقتصادی تلاش می‌نماید سرمایه، تجربه و امکانات علمی، فنی و تکنولوژیکی صدها هزار صنعتگر و تولیدکننده را در اختیار جامعه و دولت گذارد. در همه کشورها مداوم‌ترین و مطمئن‌ترین پایه اشتغال مولد را صنعت ایجاد کرده است. کنفدراسیون صنعت ایران با برقراری ارتباط ارگانیک و دائمی با دولت، یار دولت و وزارتخانه‌های ذیربط در پاسخگویی به نیازهای مردم می‌باشد.

شرح کوتاهی درباره صنعت و رسالت‌های صنعتگران

بخش خصوصی صنعت کشور بلافاصله بعد از پیروزی انقلاب اسلامی تمامی تلاش‌های خود را مصروف بقا و ماندن خود نمود. در این دوره استراتژی توسعه صنعتی، سرمایه‌گذاری و تلاش برای رقابت‌مندی مفهومی نداشت. برداشت‌ها و تحلیل‌هایی که از صنعت صورت می‌گرفت بعضاً منصفانه و واقع‌بینانه نبود، چرا که بجای درک ماهیت و واقعیت تولید صنعتی که فرآیندی قابل شکل‌گیری در بستر پیشرفت و تکامل علمی و در جامعه قانونمند و سامان یافته است و بجای تجدید ساختار و حیات بخشی به آن، به نفی و تحقیر و تکفیر این بخش از سرمایه ملی و بیت‌المال کشور اهتمام داشت.

ارتقای توان ساخت و ساز در کشور و صدور خدمات فنی - مهندسی به خارج نتیجه اعتماد دور اندیشانه فرماندهی جنگ به قابلیت‌های صنعتی و فنی کشور و پاسخگویی مسئولانه صنایع به آن اعتمادها و مشارکت در دفاع مقدس بود.

صنعتگران کشور پایه گذاران بخش مهمی از اقتصادند، که صرفاً برای منافع تنگ نظرانه و کوتاه مدت به این میدان نیامده‌اند، بلکه بوده‌اند و مانده‌اند و خواهند ماند تا ایران را آباد و ایرانی را سرافراز ببینند.

ضرورت توجه به صنعت و انجام برنامه ریزیهای اساسی تنها برخاسته از الزامات بخش صنعت در چارچوب نیازهای اقتصادی - اجتماعی جامعه متحول و پویای ما و جمعیت جوان و دانش‌آموخته کشور نیست بلکه همچنین نشأت گرفته از دیدگاه فنی - اقتصادی جدیدی است که در دو دهه اخیر در جهان صنعت و اقتصاد مطرح شده و سلطه خود را مستمراً گسترش می‌دهد.

تغییراتی را که این نگرش جدید الزام می‌نماید عبارتند از، کاهش نیاز به بسیاری از صنایع قدیمی، نیاز به مجموعه مهارت‌های جدید، نیاز به سازماندهی جدید برای بنگاه‌ها و کارخانه‌ها، ضرورت نوآوری در کاربرد عوامل و فرآیندهای جدید، مرتبط شدن ضرورت‌های ملی و منطقه‌ای به تغییر ساختار هزینه‌ها، اهمیت یافتن بنگاه‌های کوچک و کشورهای کوچک و کاربرد تکنولوژیهای جدید و بی‌اعتبار شدن انحصارهای دولتی به دلیل یکپارچه شدن جهان جدید.

لذا برای جبران عقب‌ماندگی‌های صنعتی ضروری است که فضای رقابتی ایجاد شود، مسئولیت‌ها با توجه به اصل شایسته‌سالاری و اگذار گردد و به روابط خویشاوندی خاتمه داده شود، ساختار جدیدی برای حقوق مالکیت و حمایت صریح از این حقوق ایجاد گردد چرا که عدم رعایت این حقوق نقدینگی را به سایر فعالیت‌ها سوق داده و در تقلیل بهره‌وری آثاری مخرب دارد.

صنعت ایران باید بتواند مأموریت و رسالتی را که زمان و مکان بر عهده‌اش قرار داده است، به خوبی تحقق بخشد. انجام این مأموریت در جهانی باید صورت پذیرد که رقبای صنعت ایران تنها کشورهای برخاسته از انقلاب صنعتی یا پیرهای شرق آسیا نیستند بلکه هم‌اکنون پرجمعیت‌ترین کشورهای جهان یعنی چین و هندوستان هم به جرگه اقتصادهای رقابتی پیوسته‌اند و ۴۰۰ میلیون نفر روسی و اقوام مختلف اتحاد شوروی سابق و اروپای شرقی نیز به آنها ملحق شده‌اند. پشت سر این مجموعه وسیع انسانی، ۲۰۰ میلیون نفر اندونزیایی و مالزیایی نیز در نوبت قرار گرفته‌اند تا به جرگه اقتصادهای صنعتی بپیوندند.

عنایت به این واقعیت که ۱۵/۵٪ جمعیت جهان ۵۷/۴٪ تولید ناخالص و ۷۷/۶٪ صادرات کالاها و خدمات را در سطح جهانی در اختیار دارند، اهمیت و رسالت ما را در صنعتی نمودن کشور بیش از پیش روشن می‌سازد.

مطالعات انبوه پژوهی و آینده‌نگری اقتصادی ایران، نقش و مأموریت صنعت ایران را در چشم‌انداز فردای کشور پیش‌بینی می‌نماید.

قانونمند کردن نظام تصمیم‌گیری صنعتی

یا عمده‌ترین رسالت مجمع (کنفدراسیون) صنعت ایران در کشور

بعضاً دموکراسی را مترادف با مشارکت در تعیین سرنوشت می‌دانند و غرض از این تعبیر این است که تصمیم‌گیری در مورد سرنوشت مردم با حضور فعال آنان صورت پذیرد و آنچه مشکل‌می‌آفریند تصمیماتی است که درباره ما ولی بدون حضورمان اتخاذ می‌گردد که شمه‌ای از آن به این شرح است:

نحوه وصول مالیات از صنعت، دولتی شدن بانکها، سیاست‌های پولی و مالی و چگونگی تخصیص اعتبارات، پیوستن یا نپیوستن به سازمان تجارت جهانی، کنترل قیمت‌ها، انحصارات دولتی، بخشنامه‌های خلق سکه، وصول اختلاف نرخ ارز، وضع ۵۳ مورد عوارض، ایجاد برخی سرمایه‌گذاری‌ها و...

آیا صنعتگران بخش خصوصی در اتخاذ اینگونه تصمیمات نباید مشارکت داشته باشند، و منحصراً باید از تبعات بعضاً نامساعد آن رنج برند و پیوسته نظاره گر بی آمدهای زیانبار آن باشند؟ صنعتگران کشورهای پیشرفته اکثراً بدون قیمومیت دیگران سرنوشت صنعت کشورشان را تعیین می کنند و چنین پدیده ای در طول تاریخ صنعتی شدن به تدریج اتفاق افتاده و تکامل یافته است. تشکل های بسیار اولیه را در امور فعالیت های صنعتی تعالی یافته اند و در نهایت، اتفاق و اتحاد آنان کنفدراسیون های صنعت را در کشورها بوجود آورده است که نمونه شاخص و موفق آن را هند با سابقه ای ۱۱۰ ساله و در انگلستان با سوابقی بمراتب قدیمی تر می توان مشاهده کرد.

برای صنعتی نمودن کشور و حمایت از صنعتگران و جلب سرمایه گذاری در این راه تدوین قانون صنعت مطرح گردید، که به سبب محدودیت منابع و قلت یاران مساعد و عدم دسترسی به نقدینگی، این تصمیم جامه عمل نپوشید و بجای آن طرح قانونمند کردن نظام تصمیم گیری صنعت در ۲۵۲ صفحه تهیه و تدوین شد. اکنون به موازات تهیه طرح قانونمند کردن تصمیم گیری، ملهم از انجام سه مأموریت و سفر به هند و بهره گیری از آنچه در هند صورت پذیرفت، یکی از زیربنایی ترین ابزارهای تصمیم سازی صنعتی تشکیل کنفدراسیون صنعت می باشد (که در طرح مورد اشاره، از آن به عنوان یکی از ارکان نام برده شده است) و اینک بعد از تهیه اساسنامه و تصویب وزارت محترم کشور با همکاری و قبول عضویت بیش از ۶۰ تشکل صنعتی فعالیتش را رسماً آغاز می کند.

اینجانب با موافقت وزیر محترم صنایع، در تاریخ ۸ تیر ماه ۱۳۷۹ و در گردهم آیی روز بزرگداشت صنعت اعلام موجودیت این نهاد صنعت ساز را طی عرایض کوتاهی به استحضار جناب آقای خاتمی رئیس جمهور معظم و محبوب رسانیدم.

تاسیس کنفدراسیون صنعت ایران که اتحاد و انسجام تمامی تشکل های صنعتی کشور را در پی دارد، آغاز قدرتمندی برای تصمیم سازی در راه هدف مقدس صنعتی کردن کشور می باشد.

گفتار آخر

در ۲۰ ساله اخیر، تشکل های اقتصادی - صنعتی نوپای ما، خدمات ارزنده ای برای معرفی اقتصاد و امکانات ایران و برقراری رابطه دوستانه و مفاهمه با بسیاری از کشورها انجام داده اند و امروز ما صنعتگران ایران اطمینان داریم که سازمانها و تشکل های غیر دولتی در حال شکل گیری نه تنها شکوفایی و نقش شایسته شان را در راه تحقق جامعه مدنی ایفا می کنند، بلکه با سربلندی و افتخار معرف این تحول شگرف کشور عزیز ما در نهضت جهانی سازمانهای حرفه ای - صنعتی در سطح جهان خواهند بود.

همانگونه که در اساسنامه نیز اشاره شده، مطالعات انبوه پژوهی و آینده نگری اقتصادی نقش و مأموریت صنعت ایران و چشم انداز فردای کشور و در نتیجه اهداف، وظایف استراتژی های مجمع، را پیش بینی می نماید.

تلاشمان به امید روزگاری است که در مسیر صنعت و تولید، میهن عزیزمان به اشتغال کامل برسد و از طریق توسعه تولیدات نیازمندیهای جامعه تأمین گردد و صادرات محصولات صنعتی عملی شود و جامعه به رفاه برسد.

این رسالت مسلمی است که صنعت در پیش رو دارد و ما صنعتگران کشور باید همچنان بدان پایبند بمانیم.